> Umiem uniżać się, umiem też obfitować. Wszędzie i we wszystkim jestem wyćwiczony: umiem być syty i cierpieć głód, obfitować i znosić niedostatek.
>
> *— Filipian 4:12*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: bieda, zadowolenie, jedzenie, życie, pieniądze

Interpretacja:
Apostoł *Paweł* pisał do zboru w Filippi o swojej umiejętności odnalezienia się w każdej sytuacji. Wspominał, że nauczył się żyć zarówno w skromności, jak i w obfitości. Przede wszystkim jednak Paweł przypisywał zdolność do przetrwania w każdych okolicznościach jednej osobie: *Jezusowi Chrystusowi*.

Nauka życia w pokorze

W tym wersecie Paweł mówi, że nauczył się żyć w pokorze. Nie jest to łatwa lekcja, ponieważ pokora często stoi w sprzeczności z naszą ludzką naturą. Pokora oznacza uznanie, że we wszystkim zależymy od Boga i że nie jesteśmy lepsi od innych.

Świadomość naszej zależności od Boga prowadzi nas nie tylko do życia pełnego pokory, ale także do poczucia prawdziwej wolności. Uwolnienie się od troski o to, co myślą o nas inni – oraz od potrzeby gromadzenia dóbr doczesnych – pozwala nam zaufać Temu, który się o nas troszczy.

Nauka życia w obfitości

Apostoł Paweł mówi również o umiejętności życia w obfitości. Dla wielu chrześcijan jest to wyzwanie, ponieważ często postrzegamy ubóstwo jako oznakę świętości. Tymczasem

Biblia pełna jest historii o ludziach cieszących się pomyślnością, takich jak *Hiob czy Abraham*. Bóg obiecał błogosławieństwo i powodzenie tym, którzy są Mu posłuszni i Mu ufają.

Pomyślność może również dać nam sposobność do błogosławienia innych. Bóg obdarzył nas błogosławieństwem, abyśmy sami mogli stać się błogosławieństwem dla innych. Możemy dzielić się naszymi zasobami finansowymi i materialnymi, ale także wiedzą, mądrością i czasem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bo wybawiałem ubogiego, gdy wołał, sierotę oraz tego, który nie miał pomocnika. Błogosławieństwo ginącego przychodziło do mnie, a serce wdowy radowałem.
>
> *— Hioba 29:12-13*

Książka: Stary Testament / Hioba
Tematy: bieda, sieroty, śpiew, wdowy

Interpretacja:
Biblia, w Księdze *Hioba 29:12-13*, mówi o pragnieniu *Hioba*, by nieść pomoc potrzebującym. Wersety te opisują, jak Hiob wyciągał pomocną dłoń do ludzi stojących na skraju utraty wszystkiego, oferując im wsparcie i radość w najtrudniejszych chwilach.

Dzięki swojej życzliwości i trosce o innych Hiob zyskał Bożą przychylność i błogosławieństwo. Fragment ten ukazuje, jak ważne jest okazywanie solidarności z naszymi braćmi i siostrami w wierze, oraz pokazuje, że nasze czyny mogą mieć pozytywny wpływ na ich życie.

W jaki sposób te wersety mogą nam pomóc w naszym własnym życiu?

Te biblijne słowa uczą nas wiele o naśladowaniu przykładu Hioba i niesieniu pomocy potrzebującym. Często ludzie potrzebują znacznie więcej niż tylko wsparcia finansowego czy materialnego; potrzebują również wsparcia emocjonalnego i duchowego.

Potrzebują kogoś, kto wyciągnie do nich rękę, wysłucha ich i doda im otuchy w dalszej drodze. W ten sposób możemy naśladować przykład Hioba i okazywać wsparcie emocjonalne potrzebującym, dzieląc się tym samym Bożym błogosławieństwem z ludźmi wokół nas.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> PAN czyni ubogim i bogatym, poniża i wywyższa.
>
> *— I Samuela 2:7*

Książka: Stary Testament / I Samuela
Tematy: bieda, Wszechmocny, zależność, pokora, pieniądze

Interpretacja:
I Samuela 2:7 uczy nas, że Bóg sprawuje całkowitą władzę nad bogactwem i ubóstwem. To On czyni jednych bogatymi, a innych biednymi; jednych poniża, a innych wywyższa. Biblijna prawda leżąca u podstaw tego wersetu mówi o Bożej suwerenności i o tym, że Boża opatrzność obejmuje każdy aspekt naszego życia, w tym również naszą sytuację materialną.

Bóg posługuje się bogactwem i ubóstwem jako środkami wychowawczymi w życiu wierzącego, by prowadzić go do większej pokory. Z drugiej strony, Bóg może również wykorzystać bogactwo, by błogosławić i wspierać sprawę Ewangelii. Musimy jednak

zawsze pamiętać, że to nie pieniądze dają nam szczęście i pełne spełnienie, *lecz obecność Boga w naszym życiu*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jakby smutni, jednak zawsze radośni, jakby ubodzy, jednak wielu ubogacający, jakby nic nie mający, jednak wszystko posiadający.
>
> *— II Koryntian 6:10*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: bieda, radość, materializm, pieniądze, nagroda, smutek

Interpretacja:
II Koryntian 6:10 porusza kwestię pozornej sprzeczności, jakiej możemy doświadczać w naszym życiu. Z jednej strony możemy czuć smutek i ubóstwo, a jednocześnie – posiadać radość i bogactwo.

Smutni, lecz zawsze radośni

Pierwsza część tego wersetu mówi o potrzebie zachowania radości mimo smutku. Warto zauważyć, że nie oznacza to braku odczuwania smutku czy bólu; chodzi raczej o to, że możemy doświadczać obu tych emocji jednocześnie. Jako chrześcijanie wiemy, że Bóg jest z nami w chwilach prób i trudności, co dodaje nam otuchy i pozwala szukać radości mimo przeciwności losu. To On jest źródłem trwałego szczęścia, nawet w najtrudniejszych okolicznościach.

Ubodzy, a jednak wzbogacający wielu

W drugiej części tego wersetu święty *Paweł* zachęca nas do refleksji nad tym, jak można być ubogim, a jednocześnie wzbogacać siebie i innych. Czasami sądzimy, że bogactwo mierzy się jedynie dobrami materialnymi, jednak jego prawdziwy sens tkwi w umiejętności dzielenia się tym, co posiadamy, z innymi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*